

TOTO

KOČIČÍ NINDŽA

**A KOBRA
NA ÚTĚKU**

DERMOT O'LEARY

ILUSTROVAL NICK EAST

TOTO

KOČIČÍ NINDŽA
**A KOBRA
NA ÚTĚKU**

Tahle knížka patří:

KOČIČÍ NINDŽA

**A KOBRA
NA ÚTĚKU**

DERMOT O'LEARY

ILUSTROVAL NICK EAST

slovart

Postavy a události v této knize s výjimkou těch, které platí za veřejně známé, jsou smyšlené. Jakákoli podobnost se skutečnými osobami, ať už žijícími, nebo zesnulými, je čistě náhodná a nebyla autorským záměrem.

Text copyright © Dermot O'Leary, 2017
Illustrations copyright © Nick East, 2017
Translation © Vojtěch Ettler, 2023
Czech edition © Nakladatelství Slovart, s. r. o., 2023
All rights reserved

TOTO – kočičí nindža a kobra na útěku

Z anglického originálu *TOTO the Ninja Cat and the Great Snake Escape*,
vydaného nakladatelstvím Hodder and Stoughton v roce 2017,

přeložil Vojtěch Ettler

Redigovala Iveta Poláčková

Korektury Adéla Lapáčková

Odpovědná redaktorka Kateřina Eliášová

Vydalo Nakladatelství Slovart, s. r. o., v roce 2023

Sazba LAYOUT, s. r. o., Bratislava

Tisk FINIDR, s. r. o., Český Těšín

Vydalo Nakladatelství Slovart, s. r. o., v roce 2023

Vydání první

ISBN 978-80-276-0694-8

10 9 8 7 6 5 4 3 2 1

www.slovart.cz

**VĚNOVÁNO SILVEROVI
(STRÍBRŇÁKOVI) A TOTO,**

našim nejbáječnějším, nehouževnatějším
a nejpřítulnějším apulijským *paisanos*.

A všem z vás, kteří taky máte doma kočku, jež se
přes noc mění v nindžu, ale necháváte si to pro sebe.

KAPITOLA 1

Toto se právě zdál ten nejhezčí sen v životě (vystupovala v něm obří salámová pizza, hromada sýrových těstovin a na závěr svůj chlupatý čumáček zavrtila do monstrózního tiramisu), když vtom ji něco **NEOMALENĚ** přeneslo zpátky do chladné londýnské noci.

PRÁSK, TRÍSĀK, a když jsme u toho, ani **BUCH** zdaleka nevystihovalo příšerný rámus, který narušoval ticho v jinak poklidně spící ulici. Panovala taková ta noc, kdy bychom vy i já leželi zachumlaní v posteli pod tlustou peřinou a s ohřívací lahví pod zády. Noc, kdy by nikdo, kdo to má v hlavě v pořádku, nevstal dřív, než vyjde líné zimní slunce a s vypětím všech sil vytáhne člověka do nového dne.

A to mluvím jenom o nás lidech. Pokud jde o kočky? **ŽAPOMEŇTE!** Žádná kočka by ani za nic v takovéhle zimě nevylezla z vyhřátého pelíšku. To už by se nikdy nemohla ukázat ve slušné kočičí společnosti. Kdepak. „Ať si to užijou lišky a krysy,“ prohlásila by většina koček. „Já si dám šlofíka

a uvidíme se někdy zítra, řekněme tak okolo jedenácté...”

Proto když Toto zvenku od popelnic zaslechla ten **HROŽITÁNSKÝ KRAVÁL**, byla celá rozmrzelá, rozespálá a taky maličko vyplašená.

Zamžourala na svoje rodiče. *Však oni to určitě vyřeší*, pomyslela si. Nehnuli ani brvou. Dokonce se ani nezavrtěli.

„Namouduši,“ zamumlala si Toto pod vousy, „kdo je tady kočka a kdo člověk? To *my* máme celý den vyspávat a vy nám máte nosit jídlo, mazlit se s námi, zahrnovat nás pozorností, česat nás, otevírat nám dveře, dávat nám napít z kohoutku, masírovat nám tlapky a hlavně... **VSTÁT, KDYŽ SE ZVENKU OZÝVAJÍ STRAŠIDELNÉ ŽVUKY!** Je to

férová dohoda... ale abychom si to shrnuli: to MY jsme tady od spaní!“

Podívala se na svého brácha Stříbrňáka, který se tak jmenoval proto, že měl stříbřitě bílou srst, načechraný huňatý ocas a bílé packy.

Zato Toto byla koule černých, šedých a hnědých chlupů, obzvlášť takhle v zimním kožichu. Kolem krku měla okružní, díky němuž by mohla z fleku hrát kočičí dámu

z alžbětinské Anglie, ale ve skutečnosti pocházela z oblasti Apulie na podpatku Itálie. Ona i Stříbrňák bývali toulavými kočkami a v Londýně se ocitli teprve před třemi týdny, když se jich ujali dva hodní dvounožci, kterým teď říkali máma a táta. (Nebo v případě Toto mamka a taťka.) A kteří právě zařezávali vedle v posteli.

„Stříbrňáku,“ zašeptala Toto.

„STŘÍBRŇÁKU! Slyšels to? Myslím, že to bylo zvenku, od popelnic... **NAŠICH POPELNIC!**“

„Nic jsem neslyšel,“ zabručel Stříbrňák a se zívnutím se protáhl.

„Ale slyšel, ty kecko, proto jsi vzhůru. Hele, teď je tohle náš dům – takže je to taky naše území! Musíme to jít obhlédnout.“

„Fajn, jak chceš, možná jsem něco slyšel,
ale mohly to být lišky! Vidělas, jak jsou tady
velké? Vůbec ne jako ty, které jsme potkávali
na venkově. S těmihle není radno si
zahrávat. Jde z nich hrůza! Radši bych
zůstal vevnitř a počkal, až to přestane.“

„TY MÁŠ NAHNÁNO!“ uculila
se Toto.

„Ale nemám, jenom, ehm, je venku tma a zima, a navíc kočičí dvířka se strašně špatně otevírají a...

Tak jo, dobře, přiznávám. Mám *trošičku* nahnáno. Podívej, Toto, jsme v téhle zemi tři týdny, snažíme se sem zapadnout, je mráz, my jsme horkokrevní Italové a teď nás zezdola probudilo bůhvíco a ty po mně chceš, abych to běžel prozkoumat. **PROČ TAM NEJDEŠ TY?!**“

„Stříbrňáku, to by asi neklaplo. Copak jsi zapomněl, že nevidím?!“ opáčila Toto.

Měla pravdu. Od narození byla totiž slepá jako netopýr.

I když to tak *úplně* pravda nebyla. Zaprvé, už se s netopýrem ze sousedství, Erikem, potkala, a ačkoli si nestihli popovídat – prý

„na klábosení nemám čas, musím lovit hmyz“ –, rozhodně jí slepý nepřipadal. A zadruhé, přece jenom *něco* viděla... Hodně nablízko jí zrak sloužil obstojně, ale na dálku už viděla jenom světlé a tmavé fleky. Rozeznávala obrysy (například mamku a taťku), kočky (třeba bráchu), ptáky venku (vypadali k sežráním!) a vlastně všechno, co se pohybovalo. Ale vždycky byla radši, když ji Stříbrňák doprovázel. Ano, někdy jí lezl na nervy a dobíral si ji, ale stejně jako většina starších bratrů i on by se za ni bil jako lev a měl svou sestřičku moc rád... třebaže nahlas by to NIKDY nepřiznal.

„Jasně že ne, ségra,“ odtušil Stříbrňák, „vím, že nevidíš, ale na druhou stranu jsi přece nindža, ne?“

Tentokrát měl pravdu on. Toto patřila k ne-
zdatnějším kočičím nindžům na světě, k tajné-
mu bratrstvu těch nejlepších kočičích bojovní-
ků. Bojovému umění se naučila ještě jako kotě
od svého mistra v Itálii, starého námořního
kocoura jménem Ventura, který se zase cvičil
u mistra v Japonsku, a ten by svoje nindžovské
dovednosti mohl vysledovat stovky let do mi-
nulosti... Zkrátka řečeno, ano, Stříbrňák to vy-
stihl přesně. Toto se o sebe dovedla postarat.

„Tak dobrá,“ zavelela Toto, „pojďme dolů
spolu. Ty kvůli očím –“

„A šarmu,“ dodal Stříbrňák.

„Jo, a šarmu,“ zopakovala Toto a obrátila oči
v sloup, „a já kvůli –“

„Nadupaným nindžovským schopnostem,“
dokončil Stříbrňák.